

РЕШЕНИЕ

№ 6661

гр. София, 14.11.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 06.11.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **9072** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Л. А. Л. от [населено място] срещу мълчалив отказ на заместник на Главния прокурор при Върховна касационна прокуратура по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 2353/22.06.2017г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Твърди се, че правото на достъп до обществена информация е конституционно гарантирано и не е допустимо държавните органи просто да игнорират едно искане, отправено до тях при упражняване на това право. Жалбоподателят счита, че исканата от него информация е обществена по своя характер, като въпросът дали за срещите на главния прокурор се съставят документални следи, как се регистрират и какви детайли се вписват, е свързан с дейността на този държавен орган. Възразява се също така, че дори ако част от исканата информация не съществува /например детайлите относно срещите не се вписват в регистър/, тогава отново е било задължително заявлението да бъде разгледано в законоустановения срок и да му бъде даден съответния отговор в предписаната от закона писмена форма. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да бъде отменен мълчаливия отказ и се осъди ответника да предостави достъп до исканата информация.

Ответникът – ЗАМЕСТИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР ПРИ ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за недопустима и неоснователна по

съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 2353/22.06.2017 г., подадено до Главния прокурор на Република Б., Л. А. Л. е поискал, в електронна форма, достъп до следната обществена информация: „1. Записват ли се официалните срещи на Главния прокурор, т. е. тези, които той провежда в качеството си на Главен прокурор на Република Б.?; 2. Ако тези срещи се записват, в каква форма се записват? Записват ли се датата, часът, мястото на срещата, участващите лица?; 3. Тази информация съхранява ли се и под каква форма? Вписват ли се официалните срещи на Главния прокурор и обстоятелствата, свързани с тях, в конкретен регистър, списък или книга?; 4. Създават ли се докладни записки или други документи по случай тези срещи?; 5. Предвидените бъдещи срещи вписват ли се в работния график на Главен прокурор на Република Б.? Под каква форма и в какъв срок се съхранява този работен график?“.

Със заповед № РД-04-230/21.06.2016 г. Главният прокурор на Република Б. е възложил на заместник на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура да взема решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация, създавана и съхранявана от Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба и Администрацията на главния прокурор, както и да уведомява писмено заявителя за своето решение и за липсата на исканата обществена информация.

В срока, установен в чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, заместникът на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура не се произнесъл по искането за достъп до обществена информация, поради което жалбоподателят атакува постановения по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК мълчалив отказ на заместника на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура да предостави исканата информация.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Предвид това, че заявлението за достъп е постъпило в Прокуратурата на Република Б. на 22.06.2017 г., както и че срокът за произнасяне е бил 14 дни, в съответствие с чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ, органът е следвало да се произнесе до 06.07.2017 г., от която дата започва да тече и едномесечния срок за оспорването му по съдебен ред и като взе предвид, че жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 07.08.2017 г. – съгласно поставен върху нея вх. № 39657/07.08.2017 г., т. е., съдът намира жалбата за допустима. Същата е подадена от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Безспорно се установява от разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, както и заповед № РД-04-230/21.06.2016 г. на главния прокурор, че заместникът на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура е задължен субект по смисъла на закона. В чл. 3 от ЗДОИ е регламентирано задължение за „задължените субекти“ да предоставят

информацията, която е създадена в кръга на тяхната компетентност и е налична. В случаите, когато задължените субекти не се произнесат в срок по подаденото пред тях заявление за достъп до обществена информация е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. В тази връзка следва да се има предвид, че в този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на цитираната разпоредба в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Член 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и редът за неговото съобщаване на заявителя.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав приема, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, заместникът на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по така подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация от 22.06.2017 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление заместникът на главния прокурор при Върховна касационна прокуратура е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя или се изпраща по пощата с обратна разписка. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна. Преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информацията.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, отказът като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката върната на

административния орган за произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 174 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на заместник на Главния прокурор при Върховна касационна прокуратура по заявление за достъп до обществена информация с вх. № 2353/22.06.2017 г., подадено от Л. А. Л..

ВРЪЩА административната преписка на ЗАМЕСТИК НА ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР ПРИ ВЪРХОВНА КАСАЦИОННА ПРОКУРАТУРА за произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: